

Δρ Μαίρη Μαρούλη Ζηλεμένου,

Καθηγήτρια, Πρόεδρος Κέντρου Ευρωπαϊκών Μελετών και Σπουδών
«Ιωάννης Καποδίστριας», Πρόεδρος Εθνικού Συμβουλίου Ελλάδος
Ομίλων και Κέντρων για την Unesco

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΖΑΠΠΕΙΟ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

Κυρίες και κύριοι,

Δικαίως οι κρίσεις από έλλειψη πρωταρχικών αγαθών για την επιβίωση του ανθρώπου, και πρωτίστως οι κρίσεις του νερού, ενώπιον των οποίων όλοι ανεξαιρέτως βρισκόμαστε, χαρακτηρίστηκαν κατά το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ στο Νταβός το 2015 ως **πρωταρχική απειλή, παγκοσμίως.**

Η δυσαναλογία μεταξύ πληθυσμού και διαθέσιμου πόσιμου νερού, καθώς και τροφής, αποτελούν την αρχή ενός φαύλου κύκλου προβλημάτων, τις συνέπειες των οποίων υφίστανται άμεσα ορισμένες χώρες (όπως το Μπαγκλαντές, η Ινδία, η Ρουάντα, η Γκάνα), δεν αφήνουν όμως ανεπηρέαστες, άλλες λιγότερο και άλλες περισσότερο, τις υπόλοιπες χώρες του πλανήτη.

Και εκείνο το οποίο πρέπει οπωσδήποτε να συνειδητοποιήσουμε όλοι, και στο οποίο αποβλέπει το συνέδριο αυτό, είναι ότι **το ζήτημα δεν περιορίζεται σε ανθρωπιστικό.**

Ασφαλώς δεν παραγνωρίζουμε την ανθρωπιστική παράμετρο και το δικαίωμα πρόσβασης σε καθαρό νερό όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων. Ούτε μας επιτρέπεται να στεκόμαστε αδιάφοροι μπροστά σε 850 περίπου χιλιάδες θανάτους ανθρώπων ετησίως, λόγω έλλειψης καθαρού πόσιμου νερού, που επιφέρει ασθένειες και επιδημίες εξαιρετικά επικίνδυνες και μη περιοριζόμενες στις

χώρες εκδήλωσής τους, ούτε βεβαίως να κλείνουμε τα μάτια ενώπιον των πλέον των 11 χιλιάδων αυτοκτονιών αγροτών της Ινδίας μέσα στο 2016 εξαιτίας της φτώχειας που επέφερε η εξαφάνιση των υπόγειων υδάτων!

Και αυτά είναι μόνο κάποια ενδεικτικά παραδείγματα.

Η κρίση του νερού είναι αναμφίβολα **βαθεία, περίπλοκη και επείγουσα**, που χρήζει αφενός άμεσης ενασχόλησης επιστημόνων, ερευνητικών κέντρων και κυβερνήσεων, αφετέρου όμως και παράλληλης ευαισθητοποίησης και εκπαίδευσης των **πολιτών** εν γένει και των **επιχειρηματιών-παραγωγών** ειδικότερα, τόσο ως προς τη **σωστή χρήση** του νερού όσο και ως προς τη **διατήρηση της καθαρότητάς** του.

Κυρίες και κύριοι, οφείλουμε να είμαστε ρεαλιστές!

Φυσικές καταστροφές, σεισμοί, λιμοί και καταποντισμοί, κλιματικές αλλαγές και μεταναστεύσεις λαών λόγω αυτών των φαινομένων, συμπεριλαμβανομένης της ανομβρίας και γενικότερα της έλλειψης νερού, καταγράφονται πολλάκις στα χιλιάδες, στα εκατομμύρια μάλλον, χρόνια της πορείας του ανθρώπινου γένους σε αυτόν τον πλανήτη, κάτι που δεν καταγράφεται μόνο μέσα στους μύθους, θρησκευτικούς και μη, πολλών λαών, αλλά και επιβεβαιώνεται από την αρχαιολογική σκαπάνη και τα επιστημονικά συμπεράσματα πολλών άλλων γνωστικών τομέων.

Αυτό όμως που δεν μπορούμε να αγνοήσουμε, όσον αφορά την εποχή μας και τα περίπλοκα προβλήματα που προαναφέρθηκαν (ασθένειες, θάνατοι, παράνομες και μη μεταναστεύσεις) και σχετίζονται με τη διαχείριση των παντός είδους υδάτινων αποθεμάτων, είναι ότι:

Πρώτον: η φυσική ανισορροπία κατανομής επιτείνεται έτι περισσότερο από το χαρακτηριστικό των σύγχρονων **καταναλωτικών και τεχνολογικά ανεπτυγμένων** κοινωνιών να

λειτουργούν με τρόπο που **το άμεσο οικονομικό όφελος να αποβαίνει εις βάρος του οικολογικού κόστους.**

και

Δεύτερον: η πρόοδος της τεχνολογίας μάς δίνει τη δυνατότητα να διαχειριστούμε **σωστότερα και δικαιότερα τον υπάρχοντα υδάτινο πλούτο** και, με αυτό τον τρόπο, να επιτύχουμε μια καλύτερη ισορροπία στον σύγχρονο κόσμο, που θα αποβεί προς όφελος όλων.

Σε εμάς επαφίεται η απόφαση!

Που πρέπει να είναι άμεση! Γιατί ο πόλεμος για το νερό δεν επίκειται.

Ο πόλεμος για το νερό είναι, πράγματι, εδώ!